

Ангѣли съ милостиви,
Като тѣхъ бѣди и ты;
Райско цвѣте харужи ми
Варадъ мене да цвѣти.

Дозволи ми за да смѣѣхъ
Само азъ да го вержъ,
И до него да живѣѣхъ,
И надъ него да умрѣхъ.

)—o—(

Ето мръкиж са и днесъ
Сѣкой въ кѣщи са привира,
И другарче за носещъ
На легло-то си намира.

Само азе съмъ злочестъ,
Че за менъ другарче нѣма;
Пакъ самичакъ и носещъ
На легло не ще задрѣмѣхъ.

Срѣдъ ноцъ доиде часъ-тъ въ,
Сѣкой са отъ изнь прѣврѣща,
И съ сърдечны веселбы
Мило либе си пригрѣща.

Четыри стѣни прѣдъ менъ,
Около ми все пѣстѣа,